

Cielesność

Teoretyczne wprowadzenie do lekcji

Ciało ludzkie jest przedmiotem badań wielu nauk: biologii, medycyny i wszyscy jesteśmy zainteresowani wynikami badań tych dyscyplin, wierząc, że odkrycia przez nie dokonane usprawnią działanie naszego organizmu. Ciało dla nas ma ogromne znaczenie, nie posiadamy bowiem ciała, jak posiadamy np. przedmioty materialne, ale w pewnym sensie jesteśmy ciałem. Ale czy tylko ciałem? Czym jest dla mnie ciało? Jaka jest jego funkcja i rola w życiu? Czy tylko mnie ogranicza? Sprawia kłopoty? Z jednej strony jest źródłem chorób, stresu (niezadowolenie z własnego ciała), przyczyną naszego przemijania (proces starzenia się), ale z drugiej strony jest źródłem przyjemności, pośrednikiem ze światem, przedmiotem podziwu. Wystarczy wspomnieć jak ogromna jest rola ciała w relacjach międzyludzkich, np. w wyrażaniu miłości. Filozofia interesując się istotą człowieka, nie może pomijać kwestii cielesności. W cielesności i poprzez cielesność wyrażają się fundamentalne doświadczenia naszego człowieczeństwa.

Cele lekcji

Cel ogólny: Omówienie zagadnienia cielesności.

Cele szczegółowe: **uczeń wie**, czym jest cielesność;

uczeń rozumie rolę cielesności w rozumieniu człowieka;

uczeń potrafi przedstawić punkt widzenia filozofii na cielesność;

postawy – kształtuje postawę szacunku dla wymiaru cielesnego człowieka.

Metody dydaktyczne zastosowane na lekcji: analiza tekstu, można zaprojektować pracę w grupach, metoda gier, metoda refleksyjna (ćw. 42).

Bibliografia:

M. Drwiega, *Ciało człowieka. Studium z antropologii człowieka*, Kraków 2005;

G. Marcel, *Być i mieć*, tłum. D. Eska, Warszawa 2001;

J. Tischner, *Dramat cielesności*, „W Drodze”, 8(1985), s. 63-71.

Ćwiczenie 42

Odpowiedz na poniższe pytania.

	Tak	Nie
1. Ciało jest konieczną racją zaistnienia człowieka.		
2. Ciało jest do tego stopnia przejawem człowieczeństwa, że wszelkie koncepcje i teorie złożenia człowieka z duszy i ciała są wtórne, nabudowane na pierwotnym doświadczeniu człowieka jako bytu właśnie cielesnego.		
3. Przyjmując teorię nieśmiertelności, człowiek bez ciała nadal pozostaje człowiekiem.		
4. Ciało umożliwia człowiekowi uświadomienie sobie świata i osób drugih, a także samego siebie, własną samowiedzę.		
5. Ciało jest zasadniczą przeszkodą w procesie poznania samego siebie i drugiego człowieka.		
6. W miłości międzyludzkiej ciało nie ogrywa żadnej istotnej roli, ważniejsza jest „wspólnota ducha”.		
7. Ciało jest największym ograniczeniem możliwości		

człowieka, np. jego rozwoju intelektualnego.		
8. Przez cielesność jesteśmy częścią otaczającej nas przyrody.		
9. We współczesnej kulturze ciało jest absolutyzowane.		
10. We współczesnej kulturze cielesność jest „oderwana” od podmiotowości człowieka.		
11. Cieleśny wymiar człowieka jest niejednokrotnie główną przyczyną „uprzedmiotowienia” człowieka.		
12. Problem trudności w zaakceptowaniu własnej cielesności tkwi w tym, że jest ono pierwszym naszym „kontaktem” z innymi.		